Гуцульщино-любко,
Хато смерекова.
Через гори лечу,
Через річку лечу,
Через сонце лечу
На кутю, на коляду,
На ковзанку на льоду,
На дитинство моє світанкове.

А мама стрічає з ґанку
Під калиновим зіллям.
А мама чекає зранку,
Питає:
— Чи ти, дитинко, не змучилася? —
А я стаю яблунею,
Голосом сопілчиним.
А я кукурікаю когутом
І вівцями пасуся білими.

— Трішки, мамо. А ви
Як тут з татом?..—
Гуцульщино-любко,
Смерекова хато.

Річко, лелековий березню!
Весно!
Я ваші дари крізь юність пронесла.
Три слова. Три пісні.
Три перевесла:
Карпати. Вкраїна. Мати.